

sen, og jeg vil derfor antage, at det Tilskud, som Handelen hidtil har maattet yde til den grønlandske Mission, bortfalder, saa at Grønlanderne faa frit Kirke- og Skolevæsen. Hvis det er rigtigt, som jeg her gaar ud fra, kan jeg kun have Grund til at glædes derved, idet det ganske gaar i den Retning, jeg tillod mig at anbefale.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds omtalte som et af de Goder, dette Lovforslag vilde fremkalde, at det vilde dygtiggøre Grønlanderne til i højere Grad end tidligere at deltage i det økonomiske Liv, og de Punkter, det ærede Medlem nævned, virke ganske vist i den Retning. Paa dette Omraade savner jeg dog noget i Lovforslaget, som jeg vil tillade mig at pege paa, ligesom det ogsaa forekommer mig, at Religionen har en for fremskudt Plads i den grønlandske Undervisning. Hvorvel jeg kunde ønske Kirke og Skole skilte fra hinanden, er det dog ikke min Mening, at jeg vil foreslaa at gøre Begyndelsen dermed i Grønland. Men man kunde dog pege paa dette Forhold og ønske Religionen den mindst mulige Indflydelse paa Undervisningen der oppe. Det fører ikke til, at Grønlanderne ikke skulle have kristelig Undervisning, det vilde de faa alligevel, men det kan godt være, det ikke kan lade sig gøre at skille den religiøse og den verdslige Undervisning ad i de smaa Skoler der oppe. Imidlertid kunde der vist gøres en Forandring i den Paragraf i Lovforslaget, som omhandler Undervisningen i Børneskolen. Der foreskrives, at i Reglementet skal der mellem Undervisningsfagene stedse findes Religion, Indøvelse i at læse og skrive grønlandsk Sprog, Regning og Skrivning samt elementær Historie og Geografi. Disse sidste Fag bør naturligvis findes der, men jeg savner et Fag i denne Plan, som jeg anser for det vigtigste, og det er direkte Oplæring i Erhvervsvirksomhed. I de danske Skoler kaster man sig mere og mere over Undervisningen i Sløjd, og naar man gør det, er det selvfølgelig, fordi man har opdaget, at Undervisningen i praktisk Arbejde er en udmærket god Undervisning. Den har dog ikke her saa stor Betydning som en lignende Undervisning kunde have i Grønland, idet Undervisningen i Sløjd i Skolerne ikke direkte kommer Eleverne til gode. De have maaske ikke ligefrem Brug for den Færdighed, de have opnaaet. Undervisningen i Sløjd er alligevel god, fordi den har vænnet Eleverne til praktisk Haandlag. Men i Grønland kunde og burde man

oplære Børnene i Ting, der kunde komme dem til gode i deres senere Liv.

Der er det Fremskridt i Loven, at Religionsundervisningen ikke dominerer slet saa meget, som den gør i dette Øjeblik, idet det er udtalt, at den udsendte Lærer, der skal lede Seminariet, skal have modtaget Læreruddannelse. Det anser jeg for noget godt, idet Undervisningen væsentlig kommer til at omfatte de almindelige Skolefag. Derimod er Lektøren ved det grønlandske Seminarium her i Landet en Præst, en forhenværende Missionær i Grønland, som nu er bosat her, og dette Forhold synes man at ville lade bestaa, og derved vil det religiøse komme til at faa en højere Grad af Indflydelse end maaske formaalstjenligt. Det kan godt være, at Grønlanderne med Hensyn til deres sjælelige Forhold bør undervises i Kristendom, det skal jeg ikke komme ind paa, men overfor det praktiske Liv, overfor det, man navnlig skal lære Grønlanderne, det, de skulle leve af, tror jeg, at Kristendommen har spillet en Rolle, som ikke har været fremmende. Jeg vil i saa Henseende henvise til, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) i den Forhandling, der nylig har været ført under Finanslovens 2den Behandling om de grønlandske Forhold. Det ærede Medlem har jo under et længere Ophold i Grønland sat sig grundigt ind i Forholdene der oppe, og efter den personlige Erfaring, han har faaet om disse Forhold, delte han ikke det Haab, som blev fremsat fra forskellige ærede Medlemmer om, at man vilde kunne skaffe Grønlanderne andre Næringsveje end dem, Naturen selv anviser. Det ærede Medlem mener, at Fangst, navnlig Sæl- og Hvalfangst, er det, Grønlanderne maa leve af, og mener, at andre Næringsveje vil man vanskelig kunne give dem. Jeg deler ikke ganske det ærede Medlems Opfattelse i den Henseende, idet jeg antager, at man nok vilde kunne skaffe dem nogle andre Næringsveje, jeg vil i den Henseende nævne Rensdyravl og har ogsaa tilladt mig at nævne Fiskeriet. Jeg ved nok, at det ærede Medlems Erfaring paa dette Omraade maa sættes meget højt, men jeg kan dog ikke andet end antage, at der med den Fiskerigdom, der findes ved Grønland, maa kunne skaffes et Erhverv der, som kan stille Grønlanderne bedre i økonomisk Henseende, end de ere stillede i Øjeblikket. Disse Erhvervskilder have Grønlanderne imidlertid ikke i Øjeblikket, man maa derfor regne med de naturlige Er-